

maatte vise sig at indeholde tilstrækkelige Midler til at kunne hæmme Misbrug med Arkanahandelen. Hvis denne Forudsætning mod Forventning skulde vise sig at være urigtig, vil jeg ikke kunne Andet end anse mig forpligtet til senere at gjenoptage Sagen uden Hensyn til, om den omtalte Omrøring i Medicinalvæsenet til den Tid maatte have fundet Sted eller ikke —, thi det forekommer mig at være indlysende, at det ikke laaber sig forene med en god Ordning af den hele Medicinalhandel og navnlig af vort Apothekervæsen, med hele den Kontrol, som man har anset det for at være af den allerførste Vigtighed at indføre med Hensyn til Medicinalforhandlingen, om man ved Siden deraf vilde lade Handelen med de saakaldte hemmelige Lægemidler være unddraget fra enhver Kontrol.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Forslag af Udvalget til en motiveret Dagsorden, saalydende:

„Det Landstinget anser det for rettest, for Tiden at stille den videre Behandling af Sagen angaaende Forhandling af hemmelige Lægemidler i Bero, gaar det over til Dagsordenen.“

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Dermed bortfaldt Lovforslaget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Valg for Landstingets Vedkommende af 5 Medlemmer til Fællesudvalget angaaende: „Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg paa Sjælland.“

Der blev ialt afgivet 47 Stemmesedler, der alle vare gyldige.

Valgte bleve Berg, Brock, Hasle, C. Møller og Mourier-Petersen, hver med 47 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker, og om en Forandring i Toldtarifens Position Nr. 227 a.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 4844 fg.)

Formanden: Jeg berørte allerede igaar ved Lovforslagets Forelæggelse heri Thinget An-

ledningen til, at dets eventuelle Behandling er opført paa Dagsordenen for idag. Jeg antager, at Landstinget under de forhaandenverende Omstændigheder ikke vil negte sit Samtykke til Sagens Foretagelse. Hvis Ingen forlanger Ordet eller ønsker, at det skal gjøres til Gjenstand for formelig Afstemning, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Forhandlingen er aabnet. Den 5te kongevalgte Landsstingsmand har Ordet.

Fischer: Det vil være i de ærede Medlemmers Grindring, at der i 1871 ved det private Initiativ blev indbragt et Lovforslag her i Thinget angaaende Tolden paa Sukker, og at dette, efter at den daværende Finansminister havde omtalt det paa en saadan Maade, at det var hændeligt, at det i Virkeligheden var Ministerens Forslag, blev vedtaget her og gennemført i Rigsdagen. Dette Lovforslag gik ud paa at stille Mustovados-Sukkerne med Hensyn til Fortoldningen paa en noget anden Maade end andre Sukkere, og navnlig af Hensyn til de vestindiske Der at indrømme en Nedsættelse i Tolden paa disse Sukkere. Denne Lov blev vedtagen paa Tid, og den udløber den 1ste April d. A. Det Forslag, som den høitærede Finansminister nu har forelagt i det andet Thing, gaar ud paa yderligere at forlænge denne Lov, til en ny almindelig Toldlov udkommer, eller til den 1ste April 1876. Man er imidlertid under Behandlingen af Sagen i det andet Thing gaaret et Skridt videre og har indført en ny § 2 i Lovforslaget, der er af den allerførste Betydning for vore Sukkerraffinaderier. Den fastsætter nemlig Tolden paa raffineret Sukker til 12 Ore. Tolden paa raffineret Sukker er, som bekendt, Regulatoren for den Stilling, vore indenlandske Raffinaderier indtage. Det er ikke, fordi denne Toldstats har nogen stor finantseel Vigtighed, men fordi den bestemmer vor indenlandske Sukkerfabrikations Stilling, at den har en meget stor Betydning. Jeg vilde have ønsket, at man havde afholdt sig fra i Folkethinget at udvide denne Lovs Omraade til Andet end til det, som den allerede indeholdt fra Finansministerens Haand, at man altsaa simpelt hen var bleven staaende ved en Forlængelse af den tidligere givne Lov; men efter at der nu er kommet Forslag frem af saa stor Vigtighed, maa Sagen undergives en nærmere Overveielse, om man end maa sige sig selv, at Tiden dertil er overmaade kort. Vi have idag besluttet at behandle Lovforslaget ved en extraordinær Behandling, og de to følgende Behandlinger maa rimeligvis ogsaa foregaa extraordinært; det kan altsaa allerede have nogen Bænkfelighed at faae Lovene igjennem Landstinget, hvis Thinget vedtager Lovforslaget uden Endringer. Dette Sidste kan jeg imidlertid for mit Vedkommende, hvad Lovens Skæbne end derved skulde blive, ikke indlade mig paa; jeg kan ikke tilraade Thinget at vedtage Lovforslaget uden først at have